

35 e Nieuwsbrief maart 2020

Werkgroep Hospitaleren Roncesvalles

Mail : wg.Roncesvalles@santiago.nl

Redactie Nieuwsbrief : WHR

Noortje Spekman-Waasdorp

Wanneer u de nieuwsbrief van de WHR niet langer wenst te ontvangen of bij wijziging van uw (e-mail)adresgegevens dit graag doorgeven aan de WHR:

wg.roncesvalles@santiago.nl

Verzoek van de WHR aan de Hospitaleros.

De WHR benadrukt nogmaals dat zij in principe alleen bereikbaar is op dit email adres. Gebruik dus niet de privé emailadressen. Dit voorkomt verwarring en belasting voor de privé adressen., Soms wordt de vraag pas in een later stadium beantwoord. Alle werkgroep leden hebben toegang tot dit mailadres, zodat er direct gehandeld kan worden.

Bijeenkomsten in Holten.

De bijeenkomst voor nieuwe Hospitaleros in Holten op zaterdag 8 februari 2020 is erg geslaagd geweest.

Daarna volgde de bijeenkomst voor de Jefes en alle Hospitaleros op 29 febr. Diverse voordrachten , o.a. over de Koreaanse cultuur, maakten het tot een geslaagd geheel.

Afscheid van Helmut Brouwer

De WHR heeft afscheid genomen van Helmut Brouwer . Ruim 5 jaar heeft hij als lid van de WHR “ PR en voorlichting” in zijn takenpakket gehad. Namens het Nederlands Genootschap

ontving hij de zilveren schelp en een mooi glas.

Van de leden van de WHR kreeg hij een cadeaubon en natuurlijk een bos bloemen. Helmut blijft voorlopig wel als Hospitalero beschikbaar.

WA verzekering voor Hospitaleros (toelichting)

Neem altijd je Europa verzekeringspas mee en sluit een reisverzekering af.

In het Handboek staat geschreven.:

4.9 Verzekering

Door het NGSJ is een WA-verzekering voor de leden afgesloten. Direct zichtbare schade waar de Hospitaleros bij betrokken zijn wordt door deze WA-verzekering van het Genootschap gedekt.

Er is een kopie van de WA-polis van het Genootschap bij de leiding van het Colegiata aanwezig.

In aanvulling hierop nog het volgende :

Er is een fonds dat door de Stichting pelgrimsvrienden van St. Jacob beheerd wordt. Iedere Hospitalero dient zelf een goede reis- en incl. de verbandhoudende kosten voor ziekte e d te hebben. Kosten die niet door de eigen ziektekostenverzekering in NL, alsmede door de reis- en de daarin begrepen ziektekosten gedekt worden resp. uitgekeerd worden, komen in aanmerking voor vergoeding. Met andere woorden als je geen reisverzekering (incl dekking van zorgkosten) hebt afgesloten en je komt voor onverwachte uitgaven te staan a.g.v ziekte e.d. wordt er niet vergoed !!! Het is dus een drietaps raket. Uitbetaling kan ook alleen plaatsvinden onder het overleggen van alle bescheiden incl. de door de verzekeringen uitgekeerde bedragen en een uitwerking van hetgeen gevraagd wordt om alsnog voor aanvullende vergoeding in aanmerking te komen.

Jubeljaar voor Roncesvalles

Don Bibiano heeft zojuist het volgende bericht op Facebook geplaatst:

El Santo Padre, el Papa Francisco, ha concedido un Año Santo Jubilar para la Real Colegiata de Santa María de Roncesvalles con motivo del VIII Centenario de la consagración de la iglesia. Dará comienzo el 17 de Julio de 2020 hasta el 17 de Julio de 2021.

Demos gracias a Dios.

Google translate vertaling:

De Heilige Vader, Paus Franciscus, heeft ter gelegenheid van de VIII Centennial van de wijding van de kerk een jubileumjaar

toegekend voor het Koninklijk Collegiaal van Santa Maria de Roncesvalles.

Het begint 17 juli 2020 tot 17 juli 2021.
Laten we God danken.

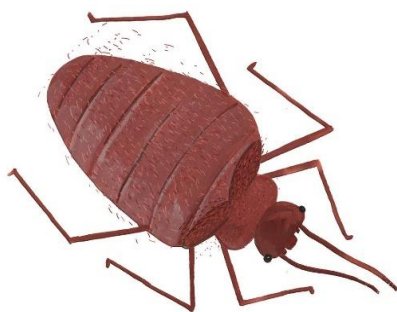
Verbeteringen voor de Hospitaleros

- In de Sótano staan nu 8 bedden
- Betere slaapkamerlampjes
- Led lamp in trappenhuis
- Kluis in de keuken
- Verschuifbare douche-stangen

Verbeteringen/veranderingen Alberque

- Muren in het trappenhuis gewit
- Trappen gelakt
- Lekkages verholpen
- Routing rond balie wordt veranderd.
- Minder papieren aan de wand
- Extra nacht voor zieke pelgrim is mogelijk (met doktersverklaring)
- Opknappen winterherberg wacht op toestemming van de overheid.
- Vraag aan de Hospitaleros : kappelletje openen om 6.00 uur voor de vertrekkende pelgrims.
- Vanaf 2021 kan de kloosterkamer niet meer gebruikt worden.

Een beest in bed: de bedwants

Door al ons gereis lijkt de bedwants op te rukken. Het insect houdt van warmte, kan zich goed verstoppen en komt alleen tevoorschijn voor een maaltijd. „Dat ben jij als je ligt te slapen.” Het is een roodbruin plat beest met pootjes. Maatje hagelslagkorrel. Geen insect met uiterlijke frivoliteiten. Zo op het eerste gezicht zou je het dus niet zeggen, maar de bedwants is een bijzonder schepsel. Dat zit ’m voornamelijk in de voortplanting én in de bestrijding. Want ze bezetten je bed, drinken ’s nachts je bloed en als je ze wilt elimineren, sta je voor een grote uitdaging.

Harde cijfers zijn er niet, want bedwantsgevallen worden niet geregistreerd, maar het beestje lijkt op te rukken .Over de hele wereld zijn mensen meer gaan reizen. De bedwants verhuist dan mee in de koffer of rugzak.” Zeker op de Camino met duizenden pelgrims zal geregeld een bedwants neerstrijken .Een vrouwtje produceert in haar leven tussen de honderd en tweehonderd eitjes, wat voor een insect weliswaar weinig is maar genoeg om een plaag in een herberg te veroorzaken. De bedwants houdt van warmte, waardoor hij zich in de zomer wat actiever manifesteert dan in de winter. **'Ze ruiken dat er iemand in bed ligt'** Hij is lichtschuw „Overdag verstoppen ze zich.” Dat kunnen ze uitstekend. Een nimf is 1 millimeter, die zie je niet. Een volwassen bedwants is ongeveer een halve centimeter groot, die zie je wel, maar hij is dus een meester in het zich verbergen. Hij verschuilt zich achter plinten, in matrassen, tussen kleding, achter stopcontacten, verzin het en ze kruipen ertussen. Zo’n bedwants eet circa één keer per week, als er tenminste een slachtoffer beschikbaar is, want hij kan wel

een jaar zonder bloed. Hij komt trouwens niet voor Piet Snot achter zijn plint vandaan. Ze ruiken dat er iemand in bed ligt. Ze komen vanuit hun schuilplaatsen op je af, klimmen via de poten van het bed naar boven, lopen nog een stukje over de lakens en als ze eenmaal op je zitten, steken ze met hun snuit. Daarna spuiten ze een antistollingsstof in je om het bloed te kunnen drinken. Vervolgens zuigen ze zich zo vol dat ze vijf keer zo zwaar weer afzwaaien. Ondertussen maakt je lichaam een afweerreactie op het antistollingsmiddel: een jeukende bult. Of meerdere, want bedwantsen zijn slordige prikkers. „Vaak lukt het de bedwants pas bij de derde of vierde prik om een bloedvat aan te prikken. Dan heb je zo'n rijtje bulten. Dat doet een mug nooit. Als het om dit gewraakte beestje gaat, is het zaak om serieuze hulp in te schakelen. Om een bedwantsen behandeling goed te kunnen uitvoeren, moet het bed uit elkaar worden geschroefd. Als je de bedwants niet ziet, dan verraden ze zichzelf vaak aan de sporen die ze achterlaten: kleine bloedspetters op lakens en matrassen en uitwerpselen. Totdat de bedwants volwassen is, vervelt hij vijf keer. Die schilfertjes slingeren ook rond. Dit alles kan zelfs een bruine streep over de naad van het matras trekken. **Met andere woorden: zorg vooral dat je de bedwants niet in huis krijgt.**

Tips om de bedwants niet mee naar een volgende herberg te nemen:

*zet in een herberg of hotel de rugzak niet onder het bed, maar liever in het kastje of op een rekje.

* mocht je wakker worden met verdachte bultjes, schud dan alle kleding en schoenen goed uit voor vertrek en stop alles in een vuilniszak.

*Waarschuw de Hospitaleros

*Laat de kleding op 60 graden wassen en daarna in de droger

*Laat de rugzak behandelen met et stoomapparaat.

Wegens de bijzondere situatie in Roncesvalles wordt hier het eerste volledige verslag van het Libro de Oro weergegeven .

Afgebroken wegens sluiting Roncesvalles in de eerste week.

Periode 1 205 pelgrims

4/5 Hospitaleros.

Vrijdag 6 maart t/m vrijdag 13 maart

Vrijdag 6 maart

Onze shift begint fantastisch: een dikke laag sneeuw brengt ons terug naar 2010, de laatste witte kerst in Nederland. Goede sneeuwballen kwaliteit. Annemieke reinigt de winterherberg op het moment dat de winter hier opnieuw begint. In de loop van de ochtend komt er een code-geel-telefoontje van Wim, die woensdag in Bayonne is begonnen aan zijn voettocht naar Roncesvalles: twee dagen regen en nu sneeuw maken het verblijf in een tentje op de berg teveel van het goede. Hij slaat een stuk over en loopt vanuit St Jean Pied-de-Port naar Roncesvalles.

Onze shift begint fantastisch: het klooster heeft aan een filmteam toestemming gegeven om alles op de begane grond op te stapelen in de bibliotheek, zodat ze ongestoord kunnen filmen. Mijn vraag of we de pelgrims dan maar allemaal door zullen sturen naar Burguete wordt niet op zijn waarde geschat. Zelfs een aanbod onzerzijds dat we een stapje terug zullen doen en de crewleden dan maar de pelgrims zullen laten opvangen, valt niet in goede aarde. Voel ik enige spanning? Geen tafel voor het Libro de Oro, geen tafel voor achter te laten spullen, geen wegwijzer naar de kelder, geen keuken beschikbaar, geen schoenenhok.

De dikke sneeuw vandaag maakt van alle pelgrims overlevers. Doodop, doornat en met natte ogen druppelen ze binnen. Gelukkig in

groepjes, zodat ze steun hebben aan elkaar. We peppen ze op met een droge handdoek, juichkreten over de geleverde prestaties en een omhelzing. Oh nee, dat laatste niet, want het coronavirus loert om elke hoek. Grote flessen desinfectans staan op de Mostrador; elke Hospitalero heeft een klein flesje op zak. En afstand bewaren. Voor de veiligheid zullen we de komende dagen, nu het aantal pelgrims nog niet al te groot is, van Planta wisselen en een dag wachten voordat we de bedden schoonmaken, zodat de virussen hun tijd

kunnen nemen om af te sterven. Er valt intussen een mail van de WHR binnen over de toestand in Roncesvalles. Helaas is men vergeten de Hospitaleros ter plekke om informatie te vragen.

Verkleumd, vereenzaamd en wanhopig belt Wim ons. Voor zijn route door de Pyreneeën is een code oranje afgegeven; hij kan en mag niet meer verder. We halen hem, na veel gesmeek, uiteindelijk in een louche gelegenheid langs de route op. Zijn

dankbaarheid is grenzeloos. Om ons zelf met mate(n) te belonen, trakteren we onszelf op een ZURITO.'

Aan het eind van de dag kost het een aantal jonge pelgrims moeite om het bed te vinden. Een fles wijn en een frot weed zijn mede debet aan hun luidruchtige opgewektheid. De Jefe praat hen voorzichtig binnen, alwaar ze vrijwel onmiddellijk in Morpheus' armen vallen.

Zaterdag 7 maart

Het dooit met grote halen. Volledige tapijten sneeuw donderen van het dak, net wel en net niet op de passanten. Annemieke en Joke worden getroffen, maar overleven het gelukkig. Het coronavirus krijgt bij hen nog een kans. Bij het ontbijt krijgt de Jefe een minpunt op zijn conductestaat: gisteravond vergeten het geld uit de Mostrador mee naar boven te nemen. Er wordt een zwartboek aangelegd ten dienste van de WHR.

Samen maken we de winterherberg weer gebruiksklaar. Lakens en slopen worden weer om de bedden en de kussens gedaan. Nog een laatste dweilbeurt en de pelgrims kunnen er straks, als het druk wordt, weer terecht.

Pablo heeft intussen in drie etappes (donderdag t/m zaterdag) het bestelde voedsel binnengebracht. Het blijft een

koninklijk gevoel zo verwend te worden. Het klooster is goed voor ons. De brave borst (Pablo dus) heeft bovendien de eieren ondergebracht in ons nieuwe, beveiligde eierbroedhok, zodat we met Pasen wat feestelijks te eten hebben. De dag wordt afgesloten met een aantal afleveringen van "Toren C". Met in de hoofdrollen Annemieke en Joke, onze transgenders.

Zondag 8 maart

Heerlijk, wat een dag. Een lentezonnetje stralend op de sneeuw. Gezinnen met sleeënde kinderen. Echtparen in een trage pas over het kloosterterrein. Het terras van Casa Sabina vol mensen en glazen bier. Rond twee uur nog geen pelgrim te zien: die genieten onderweg van een hemelse wandeldag. Geen betere dag voor wereldvrouwendag. De Volkskrant meldt: "Vrouwen moeten gevaarlijker worden." En #Vraie-Femme-Africaine hekelt stereotypes over Afrikaanse vrouwen zoals " Een #EchteAfrikaanseVrouw verontschuldigt zich als ze door haar man geslagen wordt, want ze lokt het zelf uit."

Ondanks het mooie weer is de aanloop van pelgrims gering. Een eenzame fietser overnacht in haar tentje in de tunnel naar de kerk. Ze is tevoren door de Bomberos van de Ibaneta gehaald, omdat haar remmen weigerden. Een goede voorbereiding is het halve werk. Of was het: een slechte voorbereiding is maar half werk.

's Avonds om een half elf vinden we de symptomen van corona dusdanig aanwezig bij één van de Hospitaleros, dat we het Centro de Salud waarschuwen. Die vindt het verstandig met de patiënt langs te komen. Tegen twaalfen komt de uitslag. Geen corona, maar een dusdanig hartfalen, dat binnen de kortste keren een bezoek aan de cardioloog afgelegd moet worden. Opluchting bij Marisol, die al de sluiting van de herberg vreesde. Maar meer nog een bijzonder onwelkom bericht voor onze collega-Hospitalero. De terugreis naar Nederland wordt georganiseerd.

Maandag 9 maart

Hal en gang en enkele allerlei andere ruimtes worden ingenomen door een filmcrew. De Sótano is veranderd in een productieruimte. De miezerige dag wordt wat opgeleukt door een batterij filmampen. Het normale pelgrimsleven wordt een hele dag stilgelegd voor 5 minuten theater. En morgen komt er weer een draaidag. Amazon wil ook graag verdienen aan de Camino. Het is wel behelpen, want tijdens elke take moeten de echte pelgrims buiten wachten en de Hospitaleros de hoogste staat van stilte en bewegingloosheid betrachten. Ook schoenenhok, keuken en lift zijn onbereikbaar. Hetgeen wel sneu is voor een kreupele pelgrim (gevallen over de bevroren sneeuw

tussen kerk en hotel) die met een wagentje binnen weet te sluipen, maar moet wachten tot hij met de lift naar boven kan.

Vandaag slechts 16 pelgrims, maar wel eventjes 13 nationaliteiten. Daaronder zelfs een Turk, een zeldzaamheid. Het beperkte aantal pelgrims, 40% minder dan vorig jaar, zou iets te maken kunnen hebben met de corona-hype.

Dinsdag 10 maart

Met een beetje pijn in het hart nemen we afscheid van de Freiburger met z'n verzwikte enkel. Marisol heeft beslist dat hij niet een extra nacht krijgt. De bus is zijn enige optie na tweeduizend kilometer lopen vanuit Duitsland. Volgens de Hospitaleros had een dag respijt de rest van zijn Camino kunnen redden. Maar.. " ' t is zoals ' t is" (Wim Tomassen, 2009).

Eén van de Hospitaleros is jarig en het klooster heeft voor een heerlijke Limburgse vlaai gezorgd en voor een fles Patxarán. Collega-Hospitaleros hebben enkele knaken bijeen gegooid voor een kistje geurige sigaren. De zon scheen zo zacht, dat het volop genieten was van een Panatella.

Donderdag 12 maart

Er is druk overleg tussen de Albergues in Navarra: sluiten of niet sluiten. Estella besluit als eerste de deuren dicht te doen. De rest aarzelt. Ook St.-Jean-Pied-de-Port mengt zich in de debatten. Langzaam begint bij de Hospitaleros ook twijfel binnen te sluipen over het voortzetten van de onderneming. Het thuisfront informeert meermaals daags naar de gezondheid van hun geliefden.

Onze collega heeft intussen het medisch circuit bereikt na zijn gedwongen terugkeer naar Nederland. De Spaanse diagnose wordt niet zo heet gegeten als hij door de (overigens bijzonder nauwkeurige) arts van het Centro de Salud werd vastgesteld. Hartkwaal: ja – dodelijk: niet direct. Aan de telefoon grapt hij per ommekeer weer terug te keren. Nu

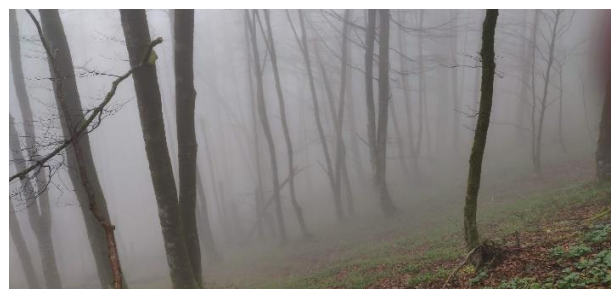
begint de verzekeringstechnische afwikkeling van medische kosten en reiskosten. Sterkte.

Vrijdag 13 maart

Vrijdag de dertiende of niet. Vanuit Nederland komen telefoontjes van aanstaande hospitaleros over de toestand in Roncesvalles. Mensen met pelgrimsplannen checken de mogelijkheden, al dan niet via het genootschap. Pamplona Municipal besluit het voorlopig voor gezien te houden. Eén van de Hospitaleros belt de treinreiswinkel om de kaartjes van volgende week zaterdag in te ruilen tegen die voor een eerder vertrek. Symbolisch is een al drie dagen aanhoudende koude mist. We wisselen van Casa Sabina naar La Posada.

Opvallend genoeg hebben we vandaag geen enkele Spanjaard in huis. Is dat een voorteken? Geen enkele.

Inderdaad. Rond 19.00 uur komt er een bericht uit Madrid: conform de uitgeroepen noodtoestand worden de herbergen langs de Camino gesloten. Er is opluchting: eindelijk duidelijkheid. Er is verdriet, met name bij Marisol: haar levensvulling wordt de adem afgesneden. Er wordt naar St.-Jean Pied-de-Port gebeld, om niemand meer door te sturen. Er wordt overlegd over de afronding van het Hospitaleroswerk. Er is contact met Henk Trimbach van de werkgroep. Maar dan komt de grootste klus, het informeren van de pelgrims. Die zitten op dit moment nog aan het diner en druppelen rond 20.00 uur langzaam binnen. Er is verslagenheid (kan ik niet toch doorlopen?), wanhoop (ik heb geen geld voor de terugreis), maar vooral saamhorigheid. Samen pluist men uit hoe de terugreis op te zetten. Twee Fransen, een Amerikaanse en een Koreaanse arrangeren

samen een taxi naar St.-Jean Pied-de-Port. Er zijn pelgrims die de taxi zelfs tot Biarritz laten rijden. Een enkeling neemt de bus naar Pamplona. Via Pamplona en San Sebastian bereik je de Euroliner die je voor een schappelijke prijs naar Dortmund brengt. 50 uur na je vertrek sta je voor je eigen voordeur. We laten de activiteiten doorgonzen tot ver na tien.

Zaterdag 14 maart

Om vijf uur staan de eerste pelgrims al beneden. Taxi's staan snorrend te wachten. De bus van 9.20 uur naar Pamplona vertrekt inderdaad. Nu nog de bus van 15.30 uur naar St.-Jean Pied-de-Port en dan is iedereen op weg naar huis.

Na het ontbijt vangen we de gewone werkzaamheden aan. Verdieping twee wordt gekuist. De keuken en de trappen gesopt. Daarnaast maken we de pelgrimsverblijven schoon, wassen de hesjes en wachten tot 10.00 uur om de treinreiswinkel te bellen. De volgende groep Hospitaleros (april? mei?, november?) komt in een schone herberg.

De WHR houdt jullie op de hoogte van de ontwikkelingen in Roncesvalles (16-03-2020)

